

udvikling, og den er uundgåelig, hvis en stor del af ansvaret i virkeligheden flyttes over på Finanstilsynet.

Derfor er vi også betænkelige ved at styrke Finanstilsynet i alt for høj grad. Nogle små justeringer er o.k. som f.eks. muligheden for at sætte en ekstra revisor på m.v. – det er i orden. Men generelt er vi betænkelige ved f.eks. Finanstilsynets nye beføjelser til at kræve øgede hensættelser uden konkrete vurderinger, men alene ud fra generelle risikoprofiler på de enkelte brancher. Vi vil grave mere i dette aspekt under udvalgsarbejdet.

Generelt må jeg sige, at vi, ligesom fru Pia Larsen også gav udtryk for det, finder det mærkeligt, at man nu nedsætter et udvalg til at undersøge Finanstilsynets arbejdsmetoder og samtidig ændrer på lovgivningen uden at afvente resultatet af denne undersøgelse.

Et af de mere positive aspekter ved lovforslaget er de redskaber, der loves de lokale bestyrelser, således at de bedre vil være i stand til at vurdere deres pengeinstituts forhold generelt og i forhold til andre. Det mener vi der er et godt perspektiv i. Et sådan instrument vil måske kunne få advarslamperne til at blinke tidligere, sådan at nogle kriser kan undgås.

Til gengæld vil det måske være på sin plads, at også beløb på etableringskonti er dækket af indskydergarantifonden, ikke mindst fordi denne opsparingsform kun kan placeres på en pengeinstitutkonto. Det er ikke med i lovforslaget, men det er måske en tanke værd.

Vi vil se fordomsfrit på sagen i udvalget, for det er en særdeles vigtig lovgivning, som meget vel kan blive afgørende for udfaldet og omfanget af fremtidige bankkriser.

Kjeld Rahbæk Møller (SF):

Dette lovforslag er jo, som flere ordførere var inde på, forhandlet med SF, og derfor er det også naturligt, at vi støtter lovforslaget. Jeg vil dog godt drage tre principielle emner frem alligevel.

Det ene drejer sig om, hvem der skal betale, når det går galt med en bank. Hidtil har det været skatteyderne, først ved en række skjulte skattefradrag, der så i de sidste to sager af denne art ikke blev så skjulte endda, idet det viste sig, de var ulovlige. I forbindelse med Varde Bank blev det endnu en gang skatteyderne, men denne gang dog åbent og ærligt.

Vi mener, at det bør være bankverdenen, der finansierer det, dels fordi det er mest retfærdigt

over for skatteyderne, og dels fordi det vil give bankverdenen en vital interesse i at sikre, at Finanstilsynet opererer optimalt.

På det punkt er vi delvis blevet imødekommet i dette lovforslag, idet indskydergarantifonden har mulighed for at gå ind, men den kan kun gøre det, hvis det er billigst for fonden. Men vi har da fået opnået, at hvis loftet rammes, skal Finanstilsynet søge at skaffe dækning til anden side, således at man kan tage nogle risikofyldte engagementer ud og dermed nedbringe under-skuddet i det, der er tilbage, til et beløb, som gør, at indskydergarantifonden kan gå ind.

Det er et fair kompromis. Det friholder ikke skatteyderne for enhver risiko, men vi accepterer det, som det ligger. Vi vil se tiden an, og hvis det viser sig, at skatteyderne endnu en gang skal bøde med store beløb, vil vi naturligvis tage sagen op igen. Men for nærværende accepterer vi denne løsning.

Det andet emne, jeg vil tage op, er spørgsmålet om de offentlige repræsentanter. Det er jo ikke nogen hemmelighed, at de ikke har fungeret særlig godt, og det er vores holdning, at vi skal afskaffe ordningen med, at man sætter politiske venner ind. Det bør være folk, der sættes ind på ministerens ansvar, og som er eksperter inden for det pågældende område, således at man også kan drage ministeren til ansvar, hvis det viser sig, at hun har sat dårlige mennesker ind, der ikke opfylder deres opgave.

Der er ikke noget forlig om dette, og det vil sige, at vi under udvalgsarbejdet vil arbejde videre og søge at få ændret bestemmelsen på dette punkt.

Den tredje ting, jeg vil tage op, er selve tidspunktet for lovens ikrafttrædelse, for loven giver Finanstilsynet væsentlig større beføjelser samtidig med, at der har været en del kritik af Finanstilsynet. Jeg vil godt sige, at fra vores side har vi hverken tilsluttet os den kritik eller taget afstand fra den, men vi har under forhandlingerne bedt om, at der blev sat en redegørelse i gang. Det har vi set at ministeren har taget skridt til, og det er vi tilfredse med. Det bliver nu iværksat i løbet af kort tid.

Erhvervsudvalget har også en mulighed for at blande sig i udformningen af et uformelt kommissorium, hvilket vi er helt tilfredse med. Der er ingen grund til, at det skal foregå i en snæver forligskreds; dér bør alle partier kunne være med, og det er også sådan, det bliver.

Men spørgsmålet bliver så, om vi, når vi nærmer os sommeren, skal vedtage lovforslaget, før